Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

EGAA EFTERSKOLES ELEVFORENING 1924

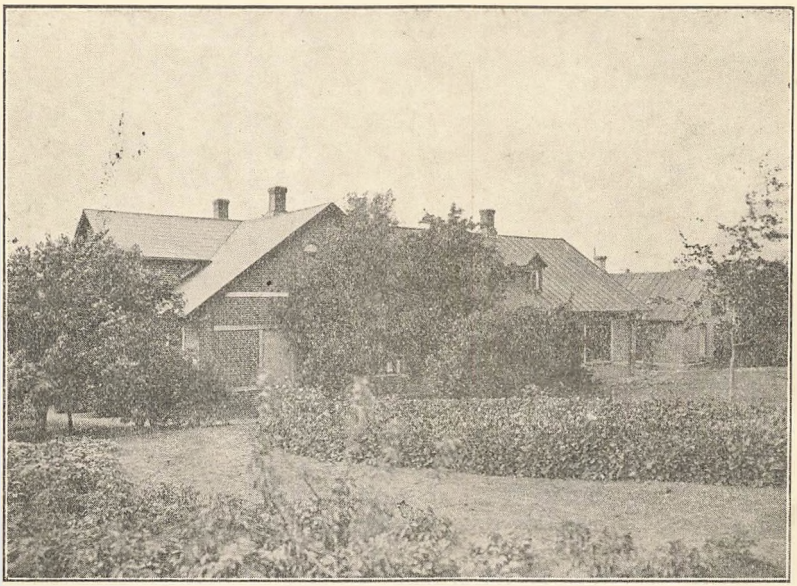

EGAA EFTERSKOLE

1924

Her med friske Ungdomstunge
Mindets Fugl skal sjunge!
Ingemann.

Kundskabs Fader, Visdoms Væld,
til vor Gerning giv os Held,
hvad her plantes, lad det lykkes,
hvad her grundes, lad det bygges
paa den rette Hjørnesten.

Lad en Slægt opfostres her,
sund og flink til Livets Færd,
som kan vogte, som kan hædre
Arven fra de høje Fædre,
Danmarks Sprog og Danmarks Navn.

JUL.

Se, jeg forkynder eder en stor Glæde . . .
Luc. 2,10.

Naar vi nu atter samles om det gamle enfoldige Juleevangelium, hører vi vel alle de samme Ord, men hvilket Budskab, de bærer til os, beror paa, hvorledes vore Hjerter og Øren er stemte til at opfange de forskellige Toner deri.

Da Englene Julenat traadte frem fra den usynlige Verdens Dybder, som paa alle Sider omgiver os, kom de med et Budskab uden Mage. De forkyndte en Glæde, som var ukendt for den faldne Jord. Vel kunde Jordelivet byde mange smaa Glæder, men ikke en omfattende og uforgængelig Glæde.

I Juleglæden mødes fra Begyndelsen Jord og Himmel. Trods Jordens Kulde, Mørke og Nød glædedes Englene ved at gaa Guds Ærinde herned. Og naar vi faar rigtig fat i deres Budskab, bliver vi hjerteglade. Der er intet saa herligt at høre som det, at Herren er iblandt os for at ende al Nød og Sorg.

Denne Glæde rækker ud til alle Tider og alle Jordens Egne. Den samler rig og fattig, ung og gammel. Den samler de adspredte sammen paa ny. I, der en Tid var borte fra Hjemmet, ved, hvorledes Julefest og Juleglæde har kaldt eder hjem.

Juleevangeliet er Begyndelsens Evangelium. Det taler til os om Begyndelsen af Guds Gerning til vor Frelse.

Det er den vemodige Tone i det glædelige Budskab, at der tales om en Frelser. Det Ord udtrykker nemlig Guds og Engles Syn paa Verdens elendige Tilstand.

Men den Tone falder godt sammen med vore bitre Erfaringer. Hvor mange er der ikke, som maa træde tunge Stier. Og hvor ofte er vi ikke fangne af Bekymringer, af Sorg, af Savn, af Nød, af Synd. Hvor ofte spejder vi ikke efter Lyset fra Frigørelsens Dag.

Da siger Evangeliet, at Jesus, der fødtes Julenat i Betlehem, bringer Frihed og Fred. Al den dybe Elendighed og Jammer, hvormed Synd har ødelagt Menneskers Verden, skal endes, dens Ufred vorde Fred, dens dybe Sønderrevethed heles, og Døden vige for Livet. Med ham tændtes Lyset, „som Jordens Bold skal lysne udi og gløde."

Men Begyndelsen bærer Fuldendelsen i sig. Ogsaa derom taler Juleevangeliet, idet det nævner „den Herre Kristus i Davids Stad."

Det er den tredie Tone, som vi ikke for nogen Pris vilde undvære i Julebudskabet.

Med det Navn siges der nemlig, at Guds Ord og Forjættelser staar urokkelig fast. Gud skuffer ikke den, han har givet sit Ord. Den, som tror paa ham, og som i Troen venter sig noget godt af ham, vil han ikke svigte.

Saa staar det da fast, at Gud ikke glemmer den ringe og fattige. Han glemmer ikke os, der nu skal holde Jul, og som gaar Højtiden i Møde med hver sin Længsel og hver sit Haab. — Han under os den rigeste Glæde.

Alt det bedste, Gud har at give os, samles i „den Herre Kristus i Davids Stad." Dermed giver han Svar paa Hjertets Længsel og Bøn om Naade og Fred.

Naar vi saa modtager alt, hvad Julen har at bringe os, i Lyset af Guds Kærlighed, der drev ham til at give sin enbaarne Søn hen for os, bliver vor Julefest ogsaa den store og rige Højtid, der gør Hjerterne glade, saa Frygt og Sorg forsvinder.

Gud give os med Hjertet at fatte de forskellige dybe Toner i Evangeliets glade Budskab, saa vi kan holde en god og velsignet Julefest!

Hjortshøj ind under Jul 1924.

Michael Mikkelsen.

Ungdomsminder.

Min Tak, o gode Gud, modtag,
fordi du gav mig Øre
til Bækkens Rislens, Lærkens Slag
og Havets Drøn at høre.
Baggesen

Som Dreng saa jeg ofte Havet, saa det fra Toppen af en Lyngbakke i Vendsyssel; og aldrig glemmer jeg det Syn.

Derude i det fjerne, langt, langt borte, blaanede det herlige Hav, og Solen skinnede paa hvide Sejl.

Der er vide Udsyn i Vendsyssel; fra min Bakketop kunde jeg spejde viden om. Snesevis af hvide Landsbykirker blinkende i Sol, Bakker og Dale, Skov og Hede, frugtbare Agre og Klittens hvide Flyvesand. Og saa udenom det hele — som himmelblaa Bræm om min Barndoms Egn — det evigt rullende friske og frejdige Hav!

Jo, Vendsyssel er Vendsyssel.

Timevis kunde jeg ligge paa Bakkens Top — naar Køerne da var nogenlunde skikkelige — og stirre mod Havet. I Øst saas Aalbæk-Bugten, hvor adskillige Skibe under haardt Vejr bier paa gunstig Vind til Farten udenom Skagens Gren, ud i Jammerbugten, hvor det ikke er godt at komme, naar Paalandsstormen raser.

Lavt paa Vesthimlen saas ofte en lang Røghale fra en eller anden Damper, som drog forbi; det var nok til at give Fantasien Vinger: Skibet drog naturligvis ud i den vide eventyrlige Verden, maaske helt over til Amerika.

Paa Fars Værksted havde jeg set store Trækasser, som skulde med paa Amerikafærd. Mit Øre havde opfanget sære, fremmede Navne som Michigan, Wisconsin, Jowa og Dakota. Det var fattige Tider den Gang, og mange, mange Smaakaarsfolk i Vendsyssel udvandrede for at søge Lykken i Amerika.Et Par Gange var det vore Naboer og gode Venner, der drog bort, derved kom Begivenhederne os nærmere ind paa Livet.

Det var slet ikke rart at sige Farvel til Drenge og Piger, som vi holdt meget af, og som stedse havde været med, naar Legen gik bedst, og dog var Afskeden nok værre for de voksne.

Børnene tænkte som saa: Det maatte alligevel være herligt saadan at komme ud at rejse over Bølgen blaa i flere Uger. Men hvorfor græd de Mennesker, der skulde af Sted, var det Afskeden, eller var det Frygt for Rejsen? Ja saadanne Spørgsmaal slap Mor ikke for i de nærmeste Dage efter Opbruddet.

Naar Mor og Far efter deres lange og travle Arbejdsdag endelig gik til Ro, var der Lejlighed til at drøfte et og andet med dem. Somme Tider tænkte de højt, og saa lyttede vi smaa:

Der var nu den Sorg hos vor nærmeste Nabo. Herfra var en stor Søn sendt ud at tjene, Jens Peter, hed han. Men det var nok ingen god Plads, han havde faaet, selv var han ej heller, som en god Søn bør være. Han forlod Pladsen i Utide, rejste uden Hjemmets Vidende til Amerika og lod slet ikke høre fra sig.

Maaneder gik, og Aar svandt hen. Den ulykkelige Mor, hun hed Maren, havde saa tit og mange Gange fra sin Arbejdsplads holdt Øje med Landpostens Trav over Bakkerne, men der var aldrig Brev til hende. Dag for Dag travede Posten forbi Marens Hytte; Aviser var der ikke Raad til at holde, og Brevet fra Jens Peter udeblev.

Slid og Slæb og Fattigdom kunde Maren døje, hun var stor og ualmindelig stærk, og hun bar sine trange Kaar med løftet Pande og godt Humør.

Men Sorgen over den forsvundne Søn mærkede hende kendeligt.

Aar gik, hvormange husker jeg ikke. Saa solgte Familien Ejendommen og drog som saa mange andre til Amerika. De kom vel derover og skrev hjem, at de havde det godt, men Sønnen havde de endnu ikke hørt fra. Men hvad sker: En Dag stod Jens Peter i vor Stue og spurgte om sine Forældre. Han var lige vendt hjem fra Amerika, havde nu været ved Barndomshjemmet men fundet det aldeles øde og tomt. Det var solgt til Nedbrydning.

Nu fik Jens Peter af Mor Besked paa, hvilken Sorg, hans Forældre bar for hans Skyld. Han tog godt imod det, stod som den staar, der ærligt og oprigtigt gaar i Rette med sig selv.

Naa, han fik opgivet sine Forældres Hjemsted i Amerika, og et Par Uger senere var han for tredje Gang paa Vej over Havet. Denne unge Mand havde nok aldrig hørt eller læst den kønne lille Sang: Skriv hjem til Mor!

Stormvejrsnætter kunde være saa uhyggelige. Vestenvinden havde den Gang friere Fart over Vendsyssel, end den nu har; ingen Læplantning hindrede den; med voldsom Kraft væltede Stormen sig mod Husene, ruskede i Straataget, peb og fløjtede gennem alle Sprækker og sendte Sand og Smaagrene mod Vinduerne. Undertiden blev det saa galt, at vi ikke kunde sove. Far og Mor talte om de stakkels Søfolk, og i Tankerne udmalede vi os, hvorledes de taarnhøje Bølger tog Skibe, selv store Skibe, paa Ryggen og løftede dem højt op, for saa i næste Øjeblik at kaste dem ned i de dybeste Bølgedale, hvor det grønhvide Skum lukkede sig sammen over dem. Maaske det vældige Hav nu netop tumlede med Jens Peters Skib? — Nej, hvor var det alligevel godt at være hjemme hos Far og Mor! Og vi sang med hinanden:

Glem dog ej din Vugge
og ej din Moders Sukke.
Vokser du fra Barnekaar
glem dog ej dit Fadervor.

Engang imellem gik Turen til Frederikshavn. Det var en Oplevelse. Især husker jeg den Dag, da Statshavnen blev aabnet, og Grundstenen til Byens Kirke blev lagt. Havnepladsen var sort af Mennesker, og ud af Havnen gled den ene Sejler efter den anden for at møde Kongeskibet. En lille Times Tid efter gled dette ind gennem Havnemundingen fulgt af en lang, lang Række Baade med hvide Sejl og Korsbanneret lysende over de blaa Vande.

Regimentsmusikken fra Aalborg faldt nu ind med: Vift stolt paa Kodans Bølge og derefter Nationalsangen. Kong Kristian den Niendes ranke Kongeskikkelse viste sig paa Dækket, og et Brus af Jubel vældede ham i Møde; (Byens Borgere var selv i disse Provisorieaar meget loyale mod Majestæten). For at Folkestimlen ikke helt skulde tage Udsigten fra mig, løftede Far mig op paa sine Skuldre. Aa, for et Syn det var — for en 15-aarig Dreng fra Tislum Hede. Det var jo selve Moder Danmark, der her aabnede sin Favn, drog mig ind til sig og lærte mig i disse festlige Øjeblikke noget om, hvilken Rigdom det er at have et saa kønt Fædreland som Danmark. — Fædreneland ved den bølgende Strand.

Minderne skifter:

Et Aars Tid efter denne Festdag — det var i Marts 1893 — stod jeg atter paa Havnemolen ved Frederikshavn; men da var alt her helt anderledes, eller ogsaa var det mig, der saa med andre Øjne. Festbruset var borte, Livet paa Havnepladsen, som ofte før havde henrevet mig, saa jeg nu næppe, thi der var en Begivenhed, som helt optog mine Tanker og trængte alt andet til Side.

Jeg var nu i Tjeneste paa en Gaard et Par Mil fra Hjemmet. En Dag modtog jeg Bud hjemme fra, at en mig meget kær Barndomsven havde faaet Billet til Amerika og var allerede rejseklar; ja Afrejsen skulde foregaa næste Dag fra Frederikshavn. Paa Gaarden, hvor jeg tjente, var det smaat nok med Arbejdskraft, hvorfor jeg havde et og andet at overvinde, før jeg vovede at bede om Lov til at gøre en Frederiks-

havnstur. Mit Forlangende blev imidlertid imødekommet paa den Betingelse, at jeg skulde køre med Hest og Vogn og saa bringe Varer med hjem fra Byen.

Som sagt, saa gjort.

Dagen oprandt, og Turen begyndte lidt over Middag. Men Skæbnen vilde, at Tiden var knap, og den Hest, man havde stillet til min Raadighed, var ikke just nogen Væddeløber. Nej den havde vistnok alle Dage haft det Ord paa sig, at den var et Dovendyr, og nu var den baade gammel og stivbenet, sølle Skind. Hverken Venlighed eller Strenghed gjorde noget somhelst Indtryk paa den. Havde man endelig efter mange Anstrengelser faaet den til at trave nogle Favne, gik den saa meget langsommere den næste Fjerdingvej. Naa, den forstod vel heller ej, hvorfor Kusken havde Hastværk — den var jo forlængst ude over Ungdomsaarene.

Der var kun en Mils Vej at køre, men med den Fart, vi skød, vilde Turen sikkert tage henimod halvanden Time. Atter og atter saa jeg til Klokken og søgte ved allehaande Midler at fremskynde Farten, alt forgæves. Det blev mig ganske klart, at hvis Skibet med den unge Amerikafarer om Bord afsejlede præcis, vilde jeg komme for sent.

Endelig naaede vi Byen. I Købmandsgaarden smed jeg Tømmen til Staldkarlen og løb saa gennem Gaderne, som om der var Ildebrand et eller andet Sted forude, ad Havnen til. Men der, hvor de større Dampere plejede at ligge, var alt saa roligt — ingen rejseklædte Mennesker, ejheller noget Skib klar til Afrejse. Jeg henvendte mig til en gammel Søulk og spurgte om Skibet. Han løftede Armen og pegede ud over Havet, og derude et godt Stykke udenfor Havnemundingen stævnede et Skib bort med fuld Damp oppe og — med min Barndomsven om Bord.

Det blev for mig en lang Eftermiddag.

Skibet var sejlet Kl. 1; men endnu, da Dagslyset begyndte at svinde, stod den 16-aarige Ungersvend paa Havnemolen med Armene paa Bolværket og stirrede ud over Havet — det vældige Hav, som nu lagde sig mellem de to unge Venner.

Nu har det føjet sig saaledes, at vi har faaet Lov at bo nær ved Havet. Og gamle Egaa-Drenge og -Piger ved, at det er os en daglig Glæde baade Vinter og Sommer. Derimod ved de næppe, at netop Havets Nærhed var en medvirkende Aarsag til, at vi blev optaget af denne kønne Egn og gerne vilde bo her med den Ungdomsskare, som maatte faa Lyst at flokkes om os. Havet har saa meget at sige de unge, bare de forstaar at lytte dertil.

Der er en gammel Præst, som hedder *Morten Pontoppidan.* Han har forstaaet Havet bedre end de fleste. Og lad mig sluttelig fortælle, hvad han skriver herom*):

„Det at komme nær til Gud kan undertiden være ligesom at komme ud til Havet. Ja, ganske vist.

*) Morten Pontopp idan: „Aldrig fortvivle."

At være Gud nær er ikke altid en Fornemmelse som at sidde paa en Græstue og se op til en blaa Himmel . . . Vi maa alle begynde med at sidde paa Barnetroens grønne Tue i vore Forældres Have. Morgen og Aften slaar vi Øjet op til Himlens Gud. Dag efter Dag siger vi de Bønner, vi har lært, synger vore Salmevers, føler hele vor Tilværelse saa venligt og roligt betrygget af den himmelske Faderfavn, der er udbredt over os. Men saa kommer den Dag, da hos Ynglingen med den stærke Sjæl en Følelse vaagner — en Følelse af, at Luften er blevet lummer omkring ham. . . . . Hele hans aandelige Liv har faaet et udtørret og henvisnet Præg . . . . Hele den dejlige blaa Barnetroens Himmel er blevet ham som et Laag, hvorunder han gisper efter Luft.

Ofte sørger da Fader og Moder, naar de mærker, at de ikke har deres Dreng saaledes med sig som før. De frygter, at det nu skal være ude med hans Fromhed og Tro. Og saa er det hele dog maaske kun, at han trænger til et frisk Pust.

Han skal blot gøre den Opdagelse, at der er en Gud til, som har skabt ikke blot Jorden og Himlen, men ogsaa Havet — en Gud fra hvem hint friske og salte stammer, som drager os mod Havet, — en Gud, som aldrig læres udenad, som aldrig bliver gammel, aldrig mosgroet . . . som ikke er Formlernes og Systemernes Gud, — en Gud, hvis Væsen er evigt vældende, evigt bølgende — med eet Ord:

En levende Gud.

At gøre denne Opdagelse, det er som at komme op paa Bakken og se Havet og fornemme det friske Pust fra Havet."

Saavidt den gamle erfarne Præst; jeg synes, der er mere Ungdom i ham end i mange yngre.

Fra Vugge til Grav er vort Liv som en Færd over Havet. Taage, mørke Nætter og Uvejr slipper ingen for. Men Gud ske Lov, vi har Kompas, og der er faste og sikre Fyr ude. Og saa tør vi stole paa, at

Aarhus Amts Delingsførerforenings Kursus (i fri Idræt) paa Egaa Efterskole 17.—18. Maj.

han, der raader for Hav og Land og har Livets Traade i sin Haand, ej heller vil tabe vor lille Baad af Syne.

I en norsk Sang hedder det:

Naar Stormen ryger op fra Nord,
og Havet det gaar hvidt,
tag Reb i Sejlet da min Gut,
hold fast paa Roret dit!
Slip ikke Taget, om det gaar
paa haarde Livet løs.
Blir Skuden læk, bind Roret fast,
og bare ti og øs!

Og svøbes ind du i en Sky
af Havets Skum og Slud,
stem op en Salme da og ro,
til Blodet springer ud.
Men knuses Baad, og vælter Sø
imod dig blaa og kold,
da bøj dig over Toften ned
og giv dig Gud i Vold.

Ejnar Pedersen.

Sang om Vendsyssel.

Landstingsmand *Th. Larsen,* Vraa, skrev 1919 følgende smukke Sang til en Grundlovsfest i Tolne:

Mel.: Se det summer med Sol . . .

Stolt ombruset af sagnrige Have
Vendelboernes herlige Land
mer af Skønhed end Frugtbarheds Gave
fik i Eje ved Dal og ved Strand.
Her Kulturens Kræfter pløje
dybe Furer i Vildmosens Jord,
frit vi skue fra Fædrenes Høje
hvide Sejl hist paa Hav og paa Fjord.

Her i Borg, som i fattig Mands Stue
Aandens Luftning saa varmende mildt
pusted Hjemkærligheden i Lue;
men til Tider og brændte den — vildt.
Hvis der trued Baand og Lænke,
rødmed Himlen af Baunernes Glød,
Frimands-Retten ej Folket lod krænke,
var end Indsatsen: Liv eller Død.

Slog paa Revet i fraadende Vove
Vinterstormene Skibet til Vrag,
for sit Liv mangen Sømand maa love
Kystens Sønner, der hædred vort Flag.
— Naar paa lyse Sommerstrande
Solen straaler og fylder vort Sind,
leger Ungdom i havsalte Vande
fanger Sundhed og Rødme paa Kind.

Nordhavsduren med Aftenens Stille
til en underfuld, skøn Harmoni
smelter sammen, som Tonerne ville
Folkesjælen genspejle deri;
— naar med Bud fra svundne Dage
Mindets Fugl over Sø over Vang
sang om Fredens velsignede Sage,
Orgeltonen og Kamplurens Klang.

Stolt ombruset af sagnrige Have
Vendelboernes herlige Land
fostred Slægter, der trofaste, brave,
Landet bygged til Klitternes Rand.
— Ingensteds sig Friheds Tanke
rimed bedre med Lighedens Kaar,
her har Selvhjælp gjort Viljerne ranke;
— lad det vinde, mens Tiderne gaar!

T. L.

En Diskokaster fra Delingsførerforeningens Kursus.

Meddelelser fra Skolen.

Tag Goten under Tugt,
retled hans frie Flugt,
hold igen paa Kraften, den rebelske!
ku ej det stærke Mod,
køl ej det varme Blod,
lær ham blot, hvad der er værd at elske.

Da det er første Gang, vi herfra udsender et samlet Aarsskrift, vil det være naturligt at give en kort Redegørelse for *Egaa Efterskoles* Tilblivele:

I Sommeren 1921 blev en Bondegaard her i Egaa udstykket. Til Gaarden hørte en større og smukt beliggende Hovedbygning med god Have og lidt Græsmark udenfor, ialt $1^1/_2$ Td. Land, som kunde købes for 20,000 Kr.

Egnens Beboere blev da enige om at søge oprettet en Efterskole her. Men der skulde først og fremmest Penge til. Et Interessentskab blev dannet; der blev tegnet og indbetalt et Beløb, som nogenlunde svarede til Købesummen, og som blev skænket til Skolens Fremme. Selskabets Bestyrelse er: Gaardejerne *Anders Bomholt,* Formand; *Kristian Johnsen, P. Holme Willadsen, Willads I. Willadsen* alle af Egaa, *Nils Nilsen,* Lisbjerg Terp, og *Edv. Thomsen,* Bynksminde, samt P. Blaabjerg Egaa

Formanden henvendte sig til Valgmenighedspræst Højmark i Aarhus angaaende en Mand til at lede Skolen, og med Pastor Højmark som Mellemmand kom Selskabet i Forbindelse med os. Efter nogen Forhandling i Maj og Juni 1921 blev det bestemt, at vi skulde købe og straks tage Skøde paa nævnte Ejendom, at Selskabet saa skulde foretage den nødvendige Om- og Tilbygning m. m. og afholde dermed forbundne Udgifter. Til Gengæld underskrev vi en Deklaration, hvorved vi forpligtede os til at faa Skolen i statsanerkendt Drift.

Hele Ejendommen med Inventar i Skolelokalerne har kostet ca. 45,000 Kr. Til Dækning af dette Beløb anvendtes den førnævnte Gave fra Beboerne

+ vor Indbetaling + et Kreditforeningslaan paa 17,000 Kr. mod første Prioritet. Dette Laan er Skolens Gæld.

I Oktober 1921 flyttede vi saa ind her, og 3. Novbr. modtog Skolen sit første Elevhold: 19 Drenge og 11 Piger; det var lige netop, hvad vi havde Plads til, og glade var vi. Ja, vi havde tilmed Indtryk af, at Eleverne ogsaa var det. Opmuntret ved denne Begyndelse fik vi Mod paa at forsøge at holde Sommerskole for Piger alene. I Sommeren 1922 kom her 10 Piger; det var da en Begyndelse, tilmed en god Begyndelse, thi særdeles flinke var Jenterne. Sommervejr havde vi da ogsaa en Smule af, saa den lille Elevflok enkelte Gange kunde glæde sig ved Stranden. Vi fik Tro paa, at en Sommerskole nok skulde lykkes, den kønne Natur her omkring gør jo sit til at gøre et Sommeroplhold her tiltalende. Men vi blev ogsaa klar over, at en Sommerskole paa 3 Mdr. er lovlig kort, og derfor besluttede vi at forsøge med 4 Mdr. næste Gang.

Vinterskolen 1922—23 var besøgt af 29 Drenge og 4 Piger. Til Sommerskolen 1923 meldte sig 18 Piger, som alle blev her i 4 Mdr. Vinterskolen 1923—24 havde 31 Drenge. Sommerskolen 1924 havde 23 Piger, som alle var her i 4 Mdr. — Skolen har i sine 3 første Virkeaar haft ialt 145 Elever i Alderen 14—18 Aar, som paa en enkelt nær alle har gennemgaaet det hele Kursus. Og vi er særdeles glade for at tænke paa, at de alle uden Undtagelse har været meget flittige. Og Fliden høster jo gerne sin Løn paa en eller anden Maade.

Alt i alt synes vi, Begyndelsen er lovende. Og naar Glæden ved Arbejdet rigtig kommer over os, sender vi ofte en venlig Tanke til vore gamle Elever. Hjertelig Tak, kære Elever, for trofast Vennesind, for hver venlig Tanke og hvert Brev, I sender os. Har I her modtaget noget, som kan være jer en Hjælp til at leve Livet paa rette Vis, da tør vi ogsaa tro paa, at vor Skole nok trives i Fremtiden.

Tak til alle de Hjem, som har sendt os deres unge.

Ligeledes vil vi gerne i denne Forbindelse sende

en venlig Hilsen til vore forhenværende Lærerkræfter, som nu har Virksomhed andet Steds. Deres gode og trofaste Hjælp glemmer vi ikke. Og vi paaskønner med Tak, at Skolen fremdeles faar Lov at nyde godt af Sognepræst *Mikkelsens* og Lærerinde *Signe Anker-Møllers* Timer. Som ny Lærer har vi *Andreas Petersen,* tidligere Højskolelærer i Vejstrup paa Fyn, og som ny Timelærer har vi i Vinter Hjælp af Lærer *Mikkelsen* ude fra Villakvarteret.

Endelig skal Egnens Beboere vide, at vi paaskønner og aldrig glemmer den Hjælpsomhed og Venlighed, Skolen her har nydt og fremdeles nyder godt af.

Endnu er vor Skole jo kun en ung og spæd Plante, der trænger til at faa Rødderne dybere ned, at den ret maa staa i sund og sikker Vækst.

Til Vinterskolen 1924—25 kom Indmeldelserne ret livligt og i saa god Tid, at vi allerede sidst i August maatte ud til Byens Folk for at skaffe Værelser. Det lykkedes at skaffe 7 Elever indkvarteret i Byen, og derved blev det muligt at faa Plads til 35 ialt. Dette Antal har vi nu begyndt med.

Den gode Tilgang kan jo maaske tyde paa, at den paatænkte Udvidelse af Skolen rykker nærmere. Vi vilde ikke have noget imod at faa Plads til et halvt Hundrede ialt. Men det er ikke billigt at bygge, og vi vil nødig bygge, før vi kan betale det; thi en Skole, som skal drives godt, taaler ærlig talt ikke nogen synderlig Gæld.

Kommer Tid, kommer Raad! sagde de gamle; lad os haabe, det gælder endnu.

Skolen er statsanerkendt, saa at baade Vinter- og Sommerelever kan søge Statsunderstøttelse.

E. P.

Fra første Vinter.

Elevforeningen.

Vi knytte, vi knytte fortrolige Baand.

Egaa Eleverne har faaet den gode Ide at danne en Elevforening — til Trods for, at Foreninger er ved at blive en Landeplage. —

Paa Elevmødet Sct. Hans Aften i Aar blev Foreningsakten højtidelig vedtaget, og alle gamle Egaa-Drenge og -Piger har sluttet sig til Foreningen. Loven, hvorefter alle sig haver at rette, ser saaledes ud:

VEDTÆGTER

for

Egaa Efterskoles Elevforening.

§ 1.

Foreningens Formaal er:

a. At knytte og vedligeholde Forbindelsen mellem *Egaa Efterskole* og dens Elever og imellem disse indbyrdes.

b. At støtte *Egaa Efterskole* paa bedst mulig Maade, saa denne frie Ungdomsskole kan vinde Indgang i stedse større Kredse og vedblivende arbejde frit og uafhængigt.

§ 2.

Medlem af Foreningen kan enhver blive, der som Lærer (Lærerinde) eller Elev har opholdt sig paa Egaa Efterskole. Medlemsbidraget er 2 Kr. aarlig. Det indbetales ved Postopkrævning i December Maaned.

§ 3.

Til at lede Foreningen vælges en Bestyrelse paa 5 Medlemmer. Disse varetager Foreningens Anliggender i Samraad med Skolens Lærerkræfter, der uden Valg indtræder i Bestyrelsen.

Valget gælder fra Elevmøde til Elevmøde. Genvalg kan finde Sted. Bestyrelsen vælger selv Formand, Næstformand og Kasserer.

§ 4.

Generalforsamling afholdes ved hvert Elevmøde. Her foretages følgende: 1) Formanden giver en Oversigt over Foreningens hele Virksomhed siden sidste Elevmøde, 2) Kassereren fremlægger det reviderede Regnskab, 3) Der vælges Bestyrelse samt 2 Revisorer, 4) Eventuelle fornødne Bestemmelser, Foreningen vedrørende behandles.

§ 5.

Alle Beslutninger, saavel i Bestyrelsen som ved Generalforsamlingen, afgøres ved almindelig Stemmeflerhed. Ændringer i disse Vedtægter kan dog kun

ske, saafremt $^2/_3$ af de paa en Generalforsamling afgivne Stemmer slutter sig dertil.

Opløsning af Foreningen kan kun finde Sted, naar det paa to Generalforsamlinger med mindst et Aars Mellemrum vedtages hver Gang med mindst $^2/_3$ af de afgivne Stemmer.

Saaledes vedtaget paa Elevmødet 1924.

Søren Nielsen,
Formand,
Søften pr. Hinnerup.

Helga Hjortshøj,
Næstformand,
Lystrup pr. Lystrup.

Jes Thomsen,
Kasserer,
Skæring pr. Hjortshøj.

Tage Bomholt,
Egaa pr. Hjortshøj.

Maren Elisabeth Madsen,
Heibergsgade 26 ^{2}, Aarhus.

Fra første Sommer.

Elevmødet.

Det er bleven Skik, at „gamle" Elever stævner hertil Sct. Hans Aften og bliver sammen Sct. Hans Dag over, og det er en virkelig god Skik, som vi fremdeles

maa „pleje og udvikle.“ Desværre træffer det, at Kampen mod Ukrudt i Roemarken netop foregaar paa samme Tid, og derfor maa vi planlægge og indhente Tilladelse til Egaa-Turen i god Tid forud, saa kan vi ogsaa nemt ved anden Lejlighed oprette, hvad vi forsømmer de to Dage. Og vi kan give Afkald paa flere mindre væsentlige Udflugter.

Det første Elevmøde holdtes 1923 og var meget vellykket. Fra Elevmødet i Aar har en Deltager givet følgende Skildring:

Sct. Hans Aften og Dagen derpaa afholdtes Elevmøde paa Egaa Efterskole. Over Halvdelen af de gamle Elever var mødt.

Efter Aftensbordet, der var smukt pyntet med Blomster og Flag, samledes alle inde i det hyggelige Skolelokale, hvor Forstanderen i hjertevarme Ord bød Eleverne velkommen og udtalte bl. a., at Skolen gerne vilde være et godt Sted for de unge at dvæle paa deres Færd fra Hjemmet hos Far og Mor og ud i den vide Verden.

Senere paa Aftenen samledes man paa Sønderhøj, hvor der var mødt mange Mennesker fra Egnen. Ungdommen legede, og et Orkester paa 7 Mand spillede nationale Melodier. Desværre var Vejret ikke helt fint, det var lovlig koldt.

Ved 10-Tiden drog hele Forsamlingen ned til Egaa Strand. Her i Læ af de høje Skrænter og lige op til det friske Hav spillede Orkestret atter, mens de unge Piger fra Sommerskolen opførte en lille morsom og vellykket Eventyr-Komedie og sang nogle kønne Sange. Til Slut gik Sanglegen let over Grønningen ud mod den aabne Strand. Hele Pladsen var oplyst ved kulørte Lamper og paa en lille Sandbanke nogle faa Meter ude i Vandet brændte et stort Sct. Hans Blus.

Næste Dags Morgen samledes alle i Skolelokalet til Morgenandagt, derefter gav Flokken sig paa Vandring til Strandbyvej, hvorfra nogle store Rutebiler kørte os gennem Aarhus By til „Ørnereden“, et kendt Udflugtssted en Mils Vej Syd for Byen.

Her er en vidunderlig køn Natur. Høje skov-

klædte Bakker med dybe Kløfter imellem lige ud til Havet. Vi legede, sang og drak Kaffe. Ved Kaffebordet talte *Ejnar Pedersen,* Lærer *Harald Petersen* og Lærer *Melbye Nielsen* fra Farre, hvis Datter var Elev.

Ved Middagstid var vi atter hjemme paa Skolen. Kl. 3 var der Musik i Haven, og her samledes nu en hel Del Mennesker baade fra nær og fjern.

For denne Forsamling, der havde lejret sig rundt om paa Græsplænen, holdt *Ejnar Pedersen* Foredrag om den engelske Filantrop Robert Owen. Derefter talte Stiftsprovst *Bruun-Rasmussen,* Aarhus, om, hvad det vil sige at være Een blandt mange.

Da dette gode Møde var forbi, drog Egnens Folk hjem, medens vi gamle Elever blev tilbage endnu en lille Tid, spiste til Aften, talte sammen og legede paa Sonderhøj.

Saa lod Klokken, en Aftensang blev sunget og saa: Farvel!

Paa Gensyn næste Sct. Hans!

En Deltager.

Gutter fra Vinteren 1922—23.

Fra Elev til Elev.

Nu om Stunder er den 3. Novbr. en Mærkedag for mange unge. I hvert Fald var det en Dag af Betydning for mig, thi den 3. Novbr. 1923 var det første Gang, jeg skulde ud fra Hjemmet og være borte i længere Tid. Jeg kom paa Egaa Efterskole; der var saa meget nyt, der gjorde Indtryk paa mig, de ny Kammerater, Lærere, Bøger o. s. v. Men i Løbet af meget kort Tid var Bekendtskabet gjort, og saa var det Fest at være der. Ganske vist blev der meget at hænge i med straks, men derfor gik Tiden ogsaa saa godt. Ja, aldrig er Tiden gaaet saa hurtigt for mig, som i de 6—7 Uger fra November til Jul. Vor Arbejdstid var jo ikke saa kort: Fra 8 Morgen til 5 Eftermd. og saa halvanden Times Arbejde hver Aften. Men der var vist ingen af os, der var kede af Arbejdet, tvertimod.

Men en Gang imellem lod vi da Arbejdet hvile, og det er om, hvad vi saa foretog os, jeg her vil fortælle lidt:

Lige før Juleferien havde vi en dejlig Aften, som var en god Forberedelse til Julen. Spisestuen var pyntet saa kønt med Grangrene og Lys. Paa hvert Bord stod et lille Grantræ med Lys, og desuden var der to Rækker Julelys paa hvert Bord. Saa var der dejlige Sager til at spise. Vi sad og talte fornøjeligt sammen, sang en hel Del Julesalmer og Sange, indtil Lysene brændte ud. Næste Dag rejste vi saa hjem paa Juleferie.

Ved Tilbagekomsten 6. Januar havde vi Fest i Forsamlingshuset, hvor Forstanderen læste højt og vi legede og dansede Folkedanse til Kl. 12 Midnat. — Saa gik Skolearbejdet sin jævne støtte Gang indtil Fastelavn. Da fik vi Indbydelse til at besøge *Vejlby Landbrugsskole.* Dagen kom med øsende Snevejr, men heldigvis tilbød en Egaagaardmand at køre os dertil i Slæde. Han mødte med en mægtig stor Slæde og fik endda Læs paa baade indvendig og ud-

vendig, idet der var saa mange, som der paa nogen mulig Maade kunde hænge ved.

Det var morsomt at se Landbrugsskolen og alle dens Indretninger. Og her var Fastelavnsløjer, rigtig gammeldags! Ringridning, Væddeløb, Sækkeløb m. m. Ja, og endelig blev Katten slaaet af Tønden, hvilket foregik pr. Cykle!

Nogle Gange i Vinterens Løb var vi med Ejnar Pedersen paa Rundtur i Aarhus, og meget saa vi der: Borgmestergaarden, Katolsk Kirke, Domkirken, Statsbiblioteket, Stiftsbogtrykkeriet og Glaspusteriet. Ja, og lad mig ikke glemme Teaterturen, da vi glædede os saa meget over at se „Min egen Dreng." — Sidst i Marts, da der kom lidt Foraar i Luften, var vi ude paa en Cykletur. Den gik over Skæring, Skødstrup — vi var inde i Kirken her — og videre over Segalt og Hornslet til Rosenholm, hvor vi først under Hr. Inspektør *Nielsens* elskværdige Ledelse fik Lov at se den mægtig store og fine Kvægbesætning og blev præsenteret for Jyllands bedste Aarskvie. Derefter kom vi hen til selve Slottet, og da Slotsforvalter *Jørgensen* har haft sin Søn paa Egaa Efterskole, gav han os beredvillig Lov til at se lidt paa det herlige Slot og dets smukke Omgivelser. Alt i alt et særdeles interessant Besøg.

Ved anden Lejlighed fik vi gjort en Visit hos Gaardejer *Johannes Grosen* i Skæring, saa hans Kvægbesætning, prøvede paa at finde hans bedste Ko og var derefter inde at smage hans Kaffe.

Saadanne Ture var vi ingenlunde kede af. Vi havde jo god Ledelse, saa og hørte meget, som tiltalte os, og som vi kunde have baade Gavn og Glæde af.

Sidst paa Vinteren havde Skolen Besøg af nogle Husmænd fra Skjoldelev, som ønskede at se Livet paa en Efterskole paa nærmere Hold. De lod til at være svært tilfredse med Besøget, især var de optaget af Virksomheden i Sløjdværkstedet.

Nu tror jeg, at jeg har nævnt de Begivenheder, som saadan faldt lidt udenfor det almindelige.

Hermed en venlig Hilsen til alle Kammeraterne fra Vinteren 1923—24.

Carl Jul Veje.

Vintersport 1923—24.

Kalø Slot.

Inderst inde i Kalø Vig ligger Øen Kalø, som ved en Stendæmning er forbundet med Fastlandet. Denne Ø er kendt meget tidlig, idet et af Danmarks første Klostre har ligget her. Allerede paa Valdemar den stores Tid omtales det som forfaldent og kun beboet af et Par Munke, sandsynligvis Cluniacensere. Senere blev det taget i Besiddelse af de af Erkebiskop Eskil indkaldte Cistercienser munke; men da Uvejr undertiden forhindrede dem i at faa Forbindelse med Landet, stundom i flere Uger, blev de kun paa Kalø i 4 Aar, hvorefter de søgte sig en ny Bolig i Øm i Thyrsting Herred. Kalø Slot tvang Erik Menved Jyllands Adel og Bønder til at bygge ved Aar 1313, til Sone efter et dæmpet Oprør og til Værn mod et kommende, men det blev nedrevet kort Tid efter, nemlig Aaret 1320; dog maa det være genopbygget snart efter, da Claus Limbæk 1340 nævnes som Høvedsmand paa Slottet. De følgende Aarhundreder bragte Slottet paa mange forskellige Hænder, indtil Valdemar Atterdag pantsatte det til Aarhus Bispestol, hvorfra Dronning Margrethe indløste

det 1467. Slottet var et af de sikreste i Jylland, og det brugtes derfor ofte til at indsætte Misdædere og Statsfanger i.

Den fornemste Fange, Øen har haft, var den senere svenske Konge, Gustav Eriksen Vase, som Kristian den Anden holdt her som Gidsel indtil 1519, da han, efter 2 Aars Fangenskab, flygtede til Lybæk forklædt som Kvægdriver. Carit Etlar har behandlet Emnet i sin Roman „Fangen paa Kalø". Slottet maa have været godt befæstet, thi der fortælles nemlig, at den kullede Greve belejrede Slottet i 7 Aar uden Resultat. Man viser endnu Stedet, hvor Grevens Lejr laa; den lille Lund ved Stendæmningens Begyndelse bærer endnu den Dag i Dag Navnet „Grevens Skanse."

Kristian den Femte forærede Slottet til sin Halvbroder Ulrich Frederik Gyldenløve, som 1672 lod det nedbryde og anvende til at bygge sit Palæ paa Kongens Nytorv, det nuværende Charlottenborg.

Endnu er der dog tilbage af Slottet en betydelig Ruin, ligesom der ogsaa er Rester af Ringmuren og Voldgravene.

Ove Nielsen.

I det Grønne.

Fra Sommeren 1924.

Elever.

Vinteren 1921—22.

1. Ernst Ibsen, Adr. Enke Mathilde Ibsen, Stensbækhus, Hørmensted, Sindal.
2. Jakob Saaby Jørgensen, Adr. Slotsforvalter Jørgensen, Rosenholm, Hornslet.
3. Søren Asger Sørensen, Adr. Søren Emil Sørensen, Astrupgaard, Hadsten.
4. Niels Peter Sommer, Adr. Gmd. P. Sommer, Lisbjerggaard, Lystrup.
5. Jørgen Frandsen, Adr. Gmd. Sogneraadsfmd. Fr. Frandsen, Onsild.
6. Jens Øster, Adr. Gmd. J. L. Øster, Torup, Tranebjerg, Samsø.
7. Svend Andersen, Adr. Gmd. Otto Andersen, Kradbjerg, Løgten.
8. Svend Svendsen, Adr. Landpost Svendsen, Onsild, Onsild

9. Ejnar Hansen, Adr. Hmd. Peter Hansen, Ørbæk, Fyn.
10. Helge Christiansen, Adr. Lærerinde Frk. Faarvang, Terpvejen, Viby.
11. Jens Kristiansen, Adr. Husmand Christiansen, Nythaab, Taars.
12. Jes Thomsen, Adr. Gmd. Thomsen, Bynksminde, Hjortshøj.
13. Søren Nielsen, Adr. Gmd. P. Selling, Nielsen, Egaa, M., Hjortshøj.
14. Harald Hjortshøj, Adr. Gmd. Martin Hjortshøj, Lystrup.
15. Aage Helge, Adr. Enke Laura Helge, Egaa, Hjortshøj.
16. Holger Hansen, Adr. Gmd. Hansen, Lindagergaard, Lille. Skensved, Sjælland.
17. Aksel Nielsen, Adr. Niels Nielsens Enke, Egaa, Hjortshøj
18. Hans P. Henriksen, Adr. Handelsmand Andreas Henriksen, Skæring, Hjortshøj.
19 Henning Jessen, Adr. Gmd. Niels Jessen, Peterslund, Skødstrup.
20. Viggo Bomholt, Adr. Gmd. Anders Bomholt, Egaa, Hjortshøj.
21. Henriette Bak, Adr. Lærer Bak, Torsted, Støvring.
22. Inge Pedersen, Adr. Forstander Ejnar Pedersen, Egaa, Hjortshøj.
23. Magda Hansen, Adr. Handelsmd. Hansen, Elsted, Lystrup.
24. Hilma Jakobsen, Adr. Gmd. Martin Jakobsen, Vithen, Hinnerup.
25. Kirstine Holme Villadsen, Adr. Gmd. P. Holme Villadsen, Egaa, Hjortshøj.
26. Johanne Villadsen, Adr. Sogneraadsfmd. J. Villadsen, Egaa, Hjortshøj.
27. Gudrun Nielsen, Adr. Café Jomsborg, Aarhus.
28. Anna Støve Nielsen, Adr. Tømrer Marius Nielsen, Egaa, Hjortshøj.
29. Asta Bomholt Snog, Adr. Gmd. Jørgen Snog, Todbjerg, Hjortshøj.
30. Inga Baltzersen, Adr. Gmd. A. Baltzersen, Lisbjerg, Terp, Lystrup.

Sommeren 1922.

31. Karen Jensen, Adr. Teglværksejer David Jensen, Vraa.
32. Bertha Elisabeth S. Thomsen, Adr. Gmd. Karl Thomsen, Stenaagaard, Hjortshøj.
33. Marie Jensen, Adr. Fisker Anton Jensen, Asaa.
34. Ingeborg Jacobsen, Adr. Gmd. Albert Jacobsen, Vrejlev, Vraa.
35. Syrene Mortensen, Adr. Smed Mortensen, Skæring, Hjortshøj.
36. Helga Andersen, Adr. Gmd. Anton Andersen, Skæring, Hjortshøj.
37. Hilda Horup, Adr. Gmd. Søren Horup, Kankbølle, Hjortshøj.

38. Petra Hansen, Adr. Gmd. Hans Nielsen Hansen, Grøttrup, Hjortshøj.
39. Sigrun Bak, Adr. Sogneraadsfmd. J. Bak, Skjød, Hadsten.
40. Frida Kathinka Sørensen, Adr. Gmd. Peter Sørensen, Lystrup M., Lystrup.

Vinteren 1922—23.

41. Niels Bomholt, Adr. Gmd. Hjortshøj Bomholt, Lisbjerg Terp, Lystrup.
42. Aksel Nielsen, Adr. Gmd. Georg Nielsen, Hornslet.
43. Ejnar Zacker Aaes, Adr. Mejeribestyrer S. Aaes, Høver, Galten.
44. Johannes Vinther Svejstrup, Adr. Gmd. Svejstrup, Spørring, Hinnerup.
45. Anker Olsen, Adr. Sognepræst Mikkelsen, Hjortshøj.
46. Rasmus Peter Rasmussen Helbo, Adr. Johannes Nielsen Rishøj, Hjortshøj.
47. Arne Pedersen, Adr. Hmd. Kristian Julius Pedersen, Tylstrup.
48. Harry Ejvind Jeppesen, Adr. Gmd. Chr. Jeppesen, Sdr. Esterbølle, Veflinge, Fyn.
49. Svend Aage Møller-Balle, Adr. Enkefru Møller-Balle, Høver, Galten.
50. Arne Olaf Secher, Adr. Gmd. N. Secher, Høgstedgaard, Randers.
51. Tage Henry Nielsen, Adr. Gmd. A. Johannes Nielsen, Halling, Hadsten.
52. Niels Knudsen Sølvsten, Adr. Gmd. Kristian Nielsen Sølvsten, Sall, Sall.
53. Harry Maltha Jensen, Adr. Gmd. Emil Jensen, Andi Mørke.
54. Kjeld Bonde Rasmussen, Adr. Gmd. Søren Rasmussen, Kankbølle, Hjortshøj.
55. Gustav Grøn. Larsen, Adr. Gmd. N. M. Larsen, Brøndbjerggaard, Havrebjerg, Sjælland.
56. Helge Jensen, Adr. Teglværksejer David Jensen, Vraa.
57. Søren Lavrits A. Nielsen, Adr. Gmd. Aksel Nielsen, Englyst, Hinnerup.
58. Arne Sindal Jakobsen, Adr. Gmd. Lavrids Jakobsen, Bjærgby Hjørring.
59. Karl Nielsen, Adr. Gmd. Hans Nielsen, Ørbæk, Ørbæk Fyn.
60. Niels Gam Jensen, Adr. Gmd. M. P. Rasmussen, Foldby,, Hinnerup.
61. Tage Bomholt, Adr. Gmd. Anders Bomholt, Egaa, Hjortshøj.
62. Ejnar Christensen, Adr. Gmd. C. Hansen, Lisbjerg, Lystrup.
63. Niels Anton Glargaard, Adr. Gmd. Kristian Glargaard, Sall, Sall.

64. Arne Christensen Møller, Adr. Sadelmager Møller, Mejlby, Hjortshøj.
65. Karl Johnsen, Adr. Gmd. Kristian Johnsen, Egaa, Hjortshøj.
66. Karl Georg Sørensen, Adr. Gartner Sørensen, Hjortshøj,
67. Alfred Sørensen, Adr. Forpagter Anders Padkjær, Egaa Riis Skov.
68. Karn Peter Rasmussen, Adr. Overportør J. Rasmussen, Lystrup.
69. Frits Sørensen, Adr. Sognefoged Sørensen, Mygind, Randers.
70. Anna Johanne Nielsen, Adr. Gartner P. Pedersen Nielsen, Egaa, Riis Skov.
71. Mary Andersen, Adr. Hmd. Chr. Andersen, Egaa, Hjortshøj.
72. Helga Hjortshøj, Adr. Gmd. Martin Hjortshøj, Lystrup.
73. Mine Sofie Rasmussen, Adr. Petra Rasmussen, Elsted, Lystrup.

Sommeren 1923.

74. Dagmar Jensine Petersen, Adr. Købmand Valdemar Petersen, Udby, Ørsted.
75. Olivia Christiane Holm, Adr. Fr. Holm, Sd. Harridslev, Hjørring.
76. Helga Øster Nielsen, Adr. Gmd. S. P. Nielsen, Krogsbæk, Hornslet.
77. Andrea Dorthea Nielsen, Adr. Gmd. Aksel Nielsen, Englyst, Søften, Hinnerup.
78. Inger Sørensen, Adr. Købmand Chr. J. Sørensen, Varnæs.
79. Mary Christine Petersen, Adr. Karetmager Hans Chr. Petersen, Varnæs.
80. Ellen Regitse Worre, Adr. Gmd. Jens Worre, Vivild, Allingaabro.
81. Agnes Nielsen, Adr. Gmd. A. Nielsen, Halling, Randers.
82. Kirstine Lund Christiansen, Adr. Gmd. Erik Lund Christiansen, Mjesing, Skanderborg.
83. Agnete Kirstine Ladefoged, Adr. Gmd. Chr. Ladefoged Gjesing, Auning.
84. Anna Dagny Sørensen, Adr. Mejeribestyrer Peder Sørensen, Lystrup.
85. Dora Marie Kristiansen, Adr. Arbejdsmand M. Kristiansen, Frederiks Alle Nr. 105. Aarhus.
86. Ingeborg Rolighed Jensen, Adr. Lærer Frits J. Jensen, Redsted, Mors.
87. Magda Eleonora Fischer, Adr. Købmand S. Chr. Fischer, Hjortshøj.
88. Agnes Black Jensen, Adr. Lærer Johs. Emil Jensen, Hjortshøj.
89. Mary Sørine Elgaard Jensen, Adr. Skomager Martinus Jensen, Hjortshøj.

90. Metha Kirstine Pedersen Randers, Adr. Direktør P. Randers, Hjortshøj.
91. Herdis Petersen, Adr. Gmd. Chr. Pedersen, Havrevang, Sd. Harridslev, Hjørring.

Vinteren 1923—24.

92. Anders Pedersen, Adr. Hmd. Peder Pedersen, Egaa, Hjortshøj.
93. Hakon Ejnar Kristensen, Adr. Hans Nielsen Kristensen Røgen, Sporup.
94. Aksel Nielsen, Adr. Niels Mogens Nielsen, Egaa, Riis Skov.
95. Svend Aage Søndergaard Nielsen, Adr. Møller R. Nielsens Enke, Egaa Mølle, Hjortshøj.
96. Anders Hjortshøj Jensen, Adr. Grd. Peder Jensens Enke, Haarup, Hjortshøj.
97. Jacob Frederik Andersen, Adr. Hmd. Chr. Andersen, Egaa Mose, Hjortshøj.
98. Ove Nielsen, Adr. Gartner Johan Nielsen, Bækkevang, Skæring, Hjortshøj.
99. Thomas Laurids Andersen, Adr. Karen Laursen, Elsted Mk., Lystrup.
100. Kristian Hansen, Adr. Handelsmand Hans Hansen, Elsted Lystrup.
101. Svend Eberhard, Adr. Sognefoged L. Eberhard, Thrige, Hinnerup.
102. Carl Juul Veje, Adr. Gmd. Nicolaj Veje, Brandstrup, Løgten.
103. Holger Zacher Aaes, Adr. Mejeribestyrer Sigurd Aaes, Høver, Galten.
104. Jacob Bach, Adr. Gmd. Anton Bach, Bigum, Onsild.
105. Svend Fredslund Andersen, Adr. Mejeriejer Anders L. Andersen, Hinnerup.
106. Aage Hjortshøj, Adr. Grd. Martin Hjortshøj, Egaa, Lystrup.
107. Svend Aage Jensen, Adr. Grd. Emil A. Jensen, Andi, Mørke.
108. Magnus Jensen, Adr. Arbejdsmand Karl Jensen, Lindaa, Løgten.
109. Rasmus Karl Tegen, Adr. Sogneraadsformand S. Tegen, Hallendrup, Hadsten.
110. Peter Geertsen Rasmussen, Adr. Gmd. Anders Rasmussen, Borup, Randers.
111. Chr. Hougaard Helmer Maagaard, Adr. Enke Marie Maagaard, Sønderbæk, Faarup.
112. Johannes Brandstrup Andersen, Adr. Gmd. Rasmus Brandstrup, Lisbjerg, Lystrup.
113. Fritz Carstens Pedersen, Adr. Vognmand Anton Pedersen, Laasby.
114. Anton Hjortshøj, Adr. Gmd. Søren Hjortshøj, Vejlby, Riis Skov.

115. Rasmus Holme Villadsen, Adr. Gmd. P. Holme Villadsen, Egaa, Hjortshøj.
116. Peter Hesselund Storm, Adr. Mejeribestyrer J. Chr. Storm, Skjørring, Mørke.
117. Peter Frithjorf Sølvsteen, Adr. Gmd. Kr. Sølvsteen, Sall, Sall.
118. Svend Henry Andersen, Adr. Gmd. Anders Andersen, Vejlby, Riis Skov.
119. Søren Støvring, Adr. Gmd. Chr. Støvring, Lem, Randers.
120. Rasmus Holm, Adr. Gmd. Holm, Hougaard, Brabrand.
121. Gunnar Viggo Pedersen, Adr. Gmd. Jens J. Pedersen, Jeksen, Stilling.
122. Karn P. Rasmussen, Adr. Overportør Rasmussen, Lystrup. (Elev anden Gang).

Sommeren 1924.

123. Magnhild Sofie Lassen, Adr. Karetmager Edvard Lassen, Tendrup, Hornslet.
124. Gerda Pedersen Randers, Adr. Direktør Peder Randers, Hjortshøj.
125. Ida Ibsen, Adr. Gmd. Villads Ibsen, Nørre Vindstrup, Hjørring.
126. Johanne Marie Jensen, Adr. Bager Rasmus Jensen, Egaa, Hjortshøj.
127. Ingeborg Zilstorff Ovesen, Adr. Gmd. Chr. Ovesen, Galsgaard Bøvling, Bøvlingebjerg.
128. Gerda Bomholdt Snog, Adr. Gmd. Jørgen Snog, Todbjerg, Hjortshøj.
129. Dagny Bomholdt, Adr. Gmd. P. H. Bomholdt, Lisbjerg Terp, Lystrup.
130. Gudrun Ingeborg Jørgensen, Adr. Manufakturhandler Clara Jørgensen, Klejtrup, Hobro.
131. Ellen Helene Thomsen, Adr. Gmd. Edvard Thomsen, Bynksminde, Hjortshøj.
132. Johanne Skovgaard, Adr. Gmd. Jens Skovgaard, Tranbjerg S., Tranbjerg.
133. Katrine Sørensen, Adr. Lærer Aksel Sørensen, Nørre Borup, Randers.
134. Agnes Gall, Adr. Gmd. Frederik Gall, Fruering, Skanderborg.
135. Ragnhild Nielsen, Adr. Gmd. Ehlers Nielsen, Vitvedgaard, Stilling.
136. Johanne Bomholdt Andersen, Adr. Gmd. Anders Bomholdt Andersen, Egaa, Hjortshøj.
137. Maren Elisabeth Madsen, Adr. Partikulier Mads P. Madsen, Hejbergsgade 26 2, Aarhus.
138. Kristine Wegger, Adr. Gmd. A. Wegger, Bjergby, Borup, Spentrup.
139. Mette Karoline Hansen, Adr. Gmd. Lars Hansen, Sønderup, Slagelse.

140. Rigmor Lund Kjeldsen, Adr. Gmd. Sognefoged Jens Kjeldsen, Thirstrup, Thrustrup.
141. Metha Kathrine Melbye Nielsen, Adr. Lærer Melby Nielsen, Farre Hedeskole, Sporup.
142. Anna Sommer, Adr. Gmd. Niels Sommer Hesselballe, Hjortshøj.
143. Alma Marie Jensen, Adr. Gmd. N. Jensen, Foldby, Hinnerup.
144. Agna Marie Gam Jensen, Adr. Gmd. M. P. Rasmussen, Foldby Mark, Hinnerup.
145. Birgitte Andersen, Adr. Gmd. Peter Andersen, Mjesing, Skanderborg.

Elevforeningens Regnskab

1923—24.

INDTÆGT:

Medlemsbidrag fra 121 Medlemmer à 2 Kr.		242 Kr. 00 Ø

UDGIFT:

100 Ekspl. af „Kirkeklokkens Saga" à 1 Kr.	= 100,00	
Julehilsen trykt	44,00	
Porto.....	26,50	
Konvolutter, Papir og Fyrværkerisager .	16,85	
		187 — 35 —
Overskud...		54 Kr. 65 Ø.

Jes Thomsen,
Kasserer.

Ovenstaaende Regnskab gennemset og fundet rigtigt.

Metha Randers,
Hjortshøj.

Svend Aage Møller Balle,
Høver.

Saafremt en eller anden forhenværende Elev faar Lyst til at skrive lidt, som muligt kan optages i næste Aarsskrift, ser vi det meget gerne. Men det maa være sendt til Skolen i September Maaned.

Den Radering, der pryder Forsiden af dette Hefte, er skænket os af Kunstmaler *Troels Trier*, Vallekilde.

De, der ønsker at deltage i Sct. Hans Mødet 1925, maa endelig huske at melde deres Ankomst 14 Dage forud.

I nye Kjoler. Sommeren 1923.

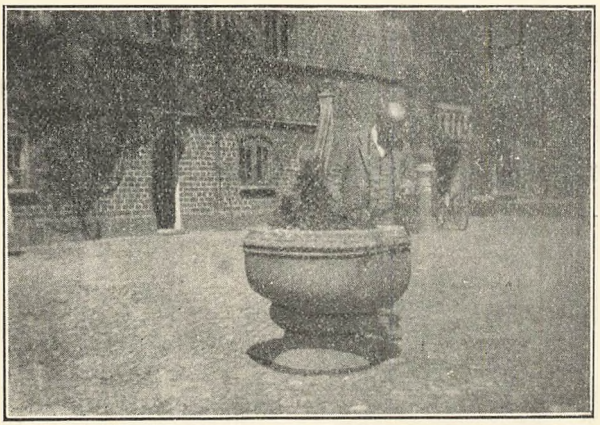

Et Besøg paa Rosenholm